

DESIRE®

Catherine Mannová
Nezištný
ochránce?

CATHERINE MANNOVÁ

NEZIŠTNÝ OCHRÁNCE?

PŘEKLAD

PETR KOVÁCS

Milá čtenářko,

měsíc uběhl jako voda a my se opět setkáváme nad novými příběhy. Nevím, jestli si to také pamatujete, je to už velmi, velmi dávno, ale kdysi býval březen nazýván měsícem knihy. To bylo v době, kdy nové knihy vycházely každý čtvrtek a před knihkupectvími se často tvořily dlouhé fronty... Ty fronty tak nějak k onomu životu neodmyslitelně patřily, patřil k němu ale i hluboký zájem o literaturu a četbu. Dnes, kdy je člověk atakován nepřehlednou nabídkou zábavy a rozptýlení, si na četbu udělá čas málokdo. Proto bych Vás rád ujistil, že si nesmírně vážím toho, že se můžeme každý měsíc potkávat a těšit se z romancí s dobrými konci. Vždyť ten náš uspěchaný a neklidný svět tolik potřebuje ztišení a více lásky. A o tom jsou mé příběhy...

S láskou

Váš Harlequin

Catherine Mannová

NEZIŠTNÝ OCHRÁNCE?

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
The Maverick Prince

První vydání:
Silhouette Books, 2010

Překlad:
Petr Kovács

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyťhová

© 2010 by Catherine Mann
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2026 (Nezištný ochránce?: 2012 by Harlequin Polska sp. z o.o.)
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Aniž by byla jakkoli omezena výlučná práva autora, spoluautora a vydavatele, je jakékoli neautorizované využití této publikace k trénování generativních technologií umělé inteligence (AI) výslovně zakázáno. Společnost HarperCollins rovněž uplatňuje svá práva podle čl. 4 odst. 3 směrnice o jednotném digitálním trhu 2019/790 a výslovně vylučuje tuto publikaci z výjimky pro těžbu textů a dat.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A. Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa
info@harpercollins.pl
www.harpercollins.pl
www.harpercollins.cz

ISBN: 978-83-291-2481-2 (EPUB)
ISBN: 978-83-291-2482-9 (MOBI)
ISBN: 978-83-291-2483-6 (PDF)

PROLOG

GlobalIntruder.com

Exkluzivně: Okamžitě do tisku

Modrá krev mezi námi!

Žije vedle vás princ? I to je možné!

Naši fotoreportéři dokázali nemožné a my vám nyní předkládáme možná šokující, přesto však ověřené a pravdivé informace, které doprovázíme i celou sérií usvědčujících fotografií. Svržená královská rodina Medinů se podle všeho neusadila kdesi v horách v Argentině, jak se všeobecně soudilo, ale záměřila o pěkný kus dále na sever. Všichni tři následníci trůnu se již před několika dekádami přestěhovali i se svými miliardami k nám a žijí zde pod falešnými jmény, bok po boku s obyčejnými Američany. Možná jste je dokonce potkali, jak vedle vás stojí ve frontě u pokladny v supermarketu. Kdo ví?

A mají úspěch. Benjamínek rodiny, sexy Antonio podle všeho chodí s překrásnou číšnicí Shannon Crawfordovou a dokonce se proslýchá, že se někde v Texasu tajně vzali. Shannon si na něj ale bude muset dávat pořádný pozor, neboť její nápadník není jen bohatý a úspěšný podnikatel, majitel lodní společnosti, ale je navíc i z královské krve a princové, jak víme, bývají často hodně záletní.

Ani ostatní nezadané slečny však nemusí házet flintu do žita. Antonio má ještě dva stejné pohledné a stále

NEZIŠTNÝ OCHRÁNCE?

svobodné bratry a jejich bankovní účty nebudou zcela jistě prázdné. Naši reportéři odhalili, že jeden z nich, Duarte, žije v luxusním resortu milionářů Martha's Vineyard, zatímco Carlos – vynikající lékař – si oblíbil Tacomu. Jestli pak jezdí za pacienty domů? Je nám líto, ale telefonní číslo vám rozhodně nesdělíme. Pokud však bydlíte v Tacomě a bolí vás zrovna v krku, máte šanci, že vás přijede ošetřit samotný princ.

Zatím se nám nepodařilo zjistit nic o jejich otci, Enrique Medinovi, bývalém vládcí San Rinalda, malého ostrovního království u španělského pobřeží. Naši nejlepší reportéři však cítí stopu a už brzy vám přineseme další zajímavá odhalení.

Chcete-li se dozvědět více, navštivte naše webové stránky GlobalIntruder.com a nezapomeňte, že my jsme vám vše přinesli jako první. Zůstaňte nám věrní!

PRVNÍ KAPITOLA

Galveston Bay, Texas

„Král bere vše.“ Antonio Medina oznámil spoluhráčům výhru a přisunul si pěknou hromádku žetonů.

Nevšímal si tichého vibrování svého iPhoneu a skládal žetony úhledně na sebe. Na poker neměl poslední dobou moc času, rozhodně ne od okamžiku, kdy se otec rozhodl, že jejich firma vstoupí na světové trhy. Přesto se dalo říct, že jeho návštěvy v zadní místnosti restaurace Bay Grille, která patřila jeho příteli Vernonovi, byly stále častější. Za všechno mohla pochopitelně Shannon. Zavadil pohledem o úzké okno do hlavního sálu pětihvězdičkové restaurace. Zmocnilo se ho zklamání, protože se mu nepodařilo zahlédnout její štíhlé tělo, jak se elegantně proplétá mezi bíle prostřenými stoly.

Z posmutnělých myšlenek ho vyrušilo zvonění jednoho z mobilních telefonů na stole. Hned po něm se přidal i další. Tentokrát však nebyl ani jeden z nich jeho. Oba majitelé nezúčastněně stiskli tlačítko pro odmítnutí hovoru. Zvonění ihned ustalo. Všichni jeho spoluhráči byli o dobrých čtyřicet let starší než on. Jeden z nich, kapitán na lodi s krevetami a nyní také úspěšný restauratér, mu však kdysi dávno nabídl pomocnou ruku a Antonio se mu dodnes cítil zavázaný. Když mu tedy Vernon zavolal, že se hraje, snažil

se vždy udělat maximum pro to, aby mohl přijet. Obzvlášť teď, co tu pracuje Shannon.

Vernon se zaklonil do opěradla a také on ignoroval vyzvánění svého mobilního telefonu. „To se teda povedlo, Tony. Dostal jsi nás s obyčejným králem. Tomu říkám nervy ze železa.“ Vernon mluvil nakřáplým hlasem, který si nejspíš vykřičel za ty dlouhé roky, co se pokoušel na palubě své lodi přehlušit burácení větru. Měl opálenou, vráscitou tvář člověka, který strávil většinu svého života na moři. „A to jsem si myslel, že Glenn má čistou postupku.“

„Zapomínáš, že blufovat mě učili ti nejlepší,“ usmál se Antonio – alias Tony Castillo, jak si tady v Texasu nechával říkat.

Smál se často a nejen při hře. Když se smál, nikdo nevěděl, co si myslí. Je lepší se usmívat než mračit, usoudil již dávno a od té doby se tímto pravidlem řídil. Právě teď mu ale bez ohledu na bohatou výhru do smíchu nebylo. O víkendu se se Shannon ošklivě pohádali a Tony si byl poměrně jistý, že tohle jen tak nějaký úsměv asi nespraví.

Vytvořil z vyhraných žetonů několik nových hromádek a podíval se na Vernona. „Tvůj kamarád Glenn by měl s blufováním trochu přidat. Není těžký ho prokoudnout.“

Glenn byl totiž závislý na kofeinu a kdykoli blafoval, upíjel své kafe s irskou whisky o poznání rychleji než obvykle. Toho si Tony všiml a nyní svých znalostí s úspěchem využíval. Právnický milionář Glenn si odfrkl, rozvázal si kravatu a pověsil ji přes opěradlo židle. „Moc mluvíš, mladej. Ještě není všem dnům konec.“

Vernon posbíral vyložené karty a ještě chvíli si prohlížel krále, s nímž je Tony tak nečekaně porazil. Telefon znovu zazvonil, ale nikdo mu nevěnoval pozornost.

Tony nasadil svůj obligátní úsměv. Tohle byl nyní

jeho svět. Vybudoval si nový život a se jménem Medina nechtěl mít už nic společného. Teď je z něj Tony Castillo. Jeho otec to až dosud plně respektoval. Teď se však situace změnila a Tony z toho neměl nejmenší radost.

Uplynulých šest měsíců ho jeho otec, sesazený král, bombardoval jednou sms zprávou za druhou. V každé z nich ho žádal, aby se dostavil na jejich soukromý ostrov u pobřeží Floridy, do zlatého vězení, z něhož Tony vylétl hned první den, kdy mu bylo osmnáct a mohl si o svém životě začít rozhodovat sám. Pokud je Enrique opravdu tak nemocný, jak se mu pokouší namluvit, pak jeho zdravotní stav nejlépe vyřeší nahoře v nebi nebo, a to je zřejmě pravděpodobnější, v místech, kde je ještě o hodně větší vedro než tady v Texasu.

Říjen s sebou přinášel vítané ochlazení, alespoň v končinách, kde nyní přebývali jeho bratři. On sám však dával přednost prodlouženému létu tady v Galveston Bay. V restauraci na nábřeží ve starobylé, historické části města stále tiše hučela klimatizace.

Z jídelny pronikaly tlumené tóny španělské kytary a konverzace u jednotlivých stolů. Vernonova restaurace zažívala zlaté období a Tony na tom měl svůj nezanedbatelný podíl. Vernon mu kdysi dávno nabídl práci. Jako jediný přimhouřil oko nad vytáhlým klučkem s hodně nedůvěryhodnými doklady. O čtrnáct let později, nyní již s mnoha miliony dolarů na kontě, dospěl Tony k názoru, že bude jen spravedlivé, když malou částí z výnosů své loďařské firmy, kterou si sám a z ničeho vybudoval, zajistí stárnoucímu kapitánovi důstojné stáří.

Vernon přisunul zamíchaný balíček karet ke Glennovi. Ten sejmul a Vernon rozdál první kolo. Glenn odstrčil neodbytně vyzvánějící telefon a podíval se na své karty.

I Tony se natáhl po svých, ale ruka mu strnula uprostřed pohybu. Naklonil hlavu a zaposlouchal se do zvuků přicházejících zvenku. Přes cinkání příborů k němu pronikl zvonivý smích, který přehlušil i dlouhé tóny flamenga. Byla to ona. Její smích. Konečně! Ten týden bez ní byl nekonečný a nesnesitelný.

Střelil pohledem ke dveřím. Shannon přistoupila z boku k pokladně a markovala objednávku. Na očích měla své oblíbené retro brýle, které jí dodávaly holčičího výrazu. Stačil mu jediný pohled a ihned po ní zatoužil.

Vypadala sexy. Bláznivě sexy. Dlouhé blond vlasy v záměrně rozcuchaném účesu, v upnuté vestičce a krátké sukni po kolena.

Na druhý pohled mu již neuniklo, jak unaveně působí. Jak rád by jí pomohl. Minulý víkend jí to dokonce nabídl, vzápětí poté, co se oblékla po dalším skvostném milování, ale vyběhla s ním jako s malým klukem. Vlastně s ním už od té doby nepromluvila a nebere mu telefon.

Paličatá sexy dračice. Vždyť jí přece nenabízel nic, z čeho by mohla usuzovat, že si ji chce vydržovat jako nějakou placenou společnici. Jen se jí snažil pomoci. Jí a jejímu tříletému synovi. Vždycky přece tvrdila, že by pro Kolbyho udělala první poslední.

Možná právě to jí neměl připomínat. Když svoji nabídku vyslovil, přimhouřila oči a prohlásila, že si svoje návrhy může strčit někam. Potom za sebou práskla dveřmi. Tu ránu slyšel ještě teď v uších. Většina žen, které znal, by při představě peněz a drahých dárek, které jim ze vztahu s ním kynuly, jákala radostí. Ale Shannon ne. Tu jeho bohatství spíš odpuzovalo. Trvalo dva měsíce, než ji přesvědčil, aby si s ním zašla alespoň na kávu, a další dva měsíce se musel usilovně snažit, aby ji konečně dostal do postele. Teď, po čtyřech

týdnech toho nejbáznivějšího sexu, jaký kdy poznal, jí ale nerozumí o nic víc, než když ji poznal.

Proč jí tak vadí, že je bohatý? Co je na tom, že své bohatství vytěžil právě z Galveston Bay. Město je jedním z největších dovozců mořských plodů a právě na tom založil svůj obchodní plán. V tomhle městě ale zakotvil jen čirou náhodou. Hledal prostě přístavní město, které by mu připomínalo jeho ztracený domov.

Ten na ostrově u pobřeží Španělska. Domovem rozhodně nemyslel tu ostrovní pevnost, kterou si otec vybudoval tady na pobřeží Floridy. Z otcova nového království utekl v den osmnáctých narozenin a přísahal, že se tam už nikdy nevrátí. Svůj slib za celých čtrnáct let ještě ani jednou neporušil. Aby se zbavil tíživé minulosti, změnil si tenkrát i příjmení. Vyměnil staré rodové jméno Medina za Castillo, i když i to by se na rodokmenu jejich rodu dalo najít jako jedna z vedlejších větví.

O své minulosti nehovořil nikdy ani se Shannon. Tajemství jejich královského původu přece nebylo jen jeho. Prozradil by tím i své bratry a porušil úmluvu, kterou spolu uzavřeli.

Vernon poklepal prsty na oprýskaný dřevěný stůl, který si do restaurace přinesl ze své staré lodi. „Už ti zase bzučí telefon. Měl bys to konečně vzít, my počkáme.“

Tony opět zamáčkl hovor, aniž se předtím podíval na displej. Venkovní svět mu byl úplně lhostejný. Vlastně mu záleželo jen na Vernonovi a Shannon. „To bude někdo ze Salinas Shrimp. Nechám je hezky podusit ve vlastní šťávě. Pak rádi přistoupí na moji cenu.“

Glenn si pohrával s ouškem svého šálku. „Takže až nám příště nebudeš zvedat telefon, budeme vědět, že nás chceš nechat vyměknout, abychom hráli podle tvých not?“

„Víš přece dobře, že na vás si čas vždycky najdu,“ ujistil ho Tonny a zastrčil si telefon do kapsy saka. Připadal si každým okamžikem roztržitější. A za všechno mohlo několik pohledů na Shannon vedle v jídelně.

Dnes jim ovšem nebyl u hry souzen klid. Jen co si Tony schoval svůj mobil, ozval se Vernonův. „Už mě to přestává bavit,“ konstatoval Vernon a natáhl se po telefonu. Při pohledu na displej ale změnil názor. „Moje žena, tohle vzít musím, sorry, chlapci.“ Zvedl se z místa a poodešel do rohu místnosti, aby měl k hovoru trochu soukromí. „Ano, miláčku?“

Vzhledem k tomu, že Vernon se oženil – a byla to jeho první svatba – před pouhými sedmi měsíci, choval se ještě stále jako zamilovaný puberták. Na nic takového si Tony u svých rodičů nepamatoval. Matka mu zemřela, když mu bylo pouhých pět let.

Vernon se překvapeně a hlasitě nadechl. Tony k němu zvedl pohled. Tvář jeho starého přítele a učitele pod tmavým opálením úplně zbledla. Co to má, proboha živého, znamenat?

„Tony?“ Vernon vymáčkl telefon a obrátil se na svého mladšího druha. „Myslím, že by sis měl zkontrolovat zprávy na telefonu.“

„Stalo se snad něco?“ nechápal Tony, ale jednou rukou si již sahal do kapsy saka.

„To nám budeš asi muset vysvětlit ty,“ odpověděl Vernon a nespouštěl z Tonyho svůj pronikavý pohled. „Možná můžeš vynechat zprávy a raději se rovnou připoj na internet.“

„A kam?“ nechápal Tony.

„Kamkoli,“ poradil mu Vernon a ztěžka se zhroutil na židli, jako když kotva dopadne na písčité dno moře. „Všechny servery to mají jako hlavní zprávu dne. Nemůžeš to přehlídnout.“

Tonyho iPhone se konečně připojil a na displeji se

vzápětí objevil palcový titulek: Modrá krev mezi námi!
Rod Medinů přesídlil do Ameriky!

Několikrát prudce zamrkal, jako by ještě chvíli odmítal věřit vlastními očím. Ve skutečnosti se však stalo jen to, co jeho otec dávno předpovídal. Noviny odhalovaly další a další podrobnosti, až se nakonec zastavily u poslední položky na seznamu rádoby šokujících zvěstí:

Seznamte se s královskou milenkou!

Rychlost šíření zpráv v době internetu je neskutečná. Zabloudil pohledem ke dveřím. Shannon ještě stále markovala u pokladny, zády k němu. Musí si s ní promluvit dřív, než zaneše objednávku.

Vystřelil ze židle, která hlučně zarachotila na podlaze. Vernonovi přátelé si mezitím rychle kontrolovali vlastní mobily a nestačili se divit. Tony uchopil bronzové madlo na dveřích a cítil, jak se ho v duchu zmocňuje neblahá předtucha. Nespouštěl přitom pohled z ženy, která v něm jediným úsměvem, jediným dotekem vlasů dokázala zažehnout neuhasitelný požár. Až dosud svým instinktům vždy věřil. Pomáhaly mu proplouvat úskalími tvrdého byznysu.

Tony se na ně naučil spoléhat již jako malý chlapec, když jako zběsilý prchal lesem před rebely, kteří na ostrově San Rinaldo svrhli vládu jeho otce a neštíteli se přitom ani vražd a střelby na pětileté děti.

Zabili mu matku.

I proto tedy udržovali svůj původ v tajnosti. Jejich utajování a falešné identity měly mnohem hlubší smysl než pouhé soukromí. Nikdy si neměl se Shannon začínat. Ohrozil ji a to všechno jen proto, že se s ní musel vyspat.

Popadl ji za ramena a otočil si ji k sobě. Bylo pozdě!

Vyděšený pohled jejích hlubokých, modrých očí

mluvil za vše. Pokud by to snad nepochopil, mobilní telefon, který svírala v dlani, mu napověděl zbytek.

Shannon už všechno ví.

Všechno to byly zprávy, které nechtěla slyšet.

Jako první ji upozornila studentka, kterou si najímala na hlídání malého Kolbyho. Shannon jí ale nevěřila. Pak si prohlédla titulky všech zpravodajských serverů a bylo jasné, že se opravdu něco děje.

Již teď si bloggeři na stránkách největších internetových deníků domýšleli ty nejpikantnější detaily. Co na tom, že si jich naprostou většinu sami vymysleli. Dotek, který ucítila na rameni, byl tak důvěrně blízký a ihned v ní probudil touhu po dalších. Kéž by se jí znovu dotýkal tak, až by pod jeho rukama sténala rozkoší.

Stejnou chybu už ale udělala se svým prvním manželem. Uvěřila fasádě, kterou jí předložil, protože jí uvěřit chtěla. Až příliš si přála, aby to byla pravda.

Jenže Tony není Nolan, namítla v duchu. To všechno, co teď píše v novinách, se dá jistě nějak věrohodně vysvětlit. Hned potom budou moci s Tonym začít tam, kde přestali. A to znamená především spoustu nepředstavitelné rozkoše, ze které jí už teď naskakuje husí kůže. Ještě před tím ale budou muset vyřešit jeho snahu dávat jí peníze. Pořádně jí svým návrhem hnul žlučí. Co když je ale doopravdy princ?

Polkla a na okamžik nevěděla, co by měla vlastně dělat. Tony jí tehdy oznámil, že má peněz, že neví co s nimi. Víc, než si vůbec umí představit.

„Dýchej,“ slyšela za sebou jeho uklidňující hlas.

„Dobře, dobře,“ odpověděla a snažila se ho poslechnout. „Jsem v pořádku,“ pokračovala a její svět se zvolna nořil z mlhy.

Tony ji pomalu tlačil ke dveřím. Nebude trvat dlouho, blesklo jí hlavou, a sesypou se na ni všichni místní novináři.

Hlavou jí bleskla další myšlenka. Jestli je Tony z Texasu, jak to že nemá texaský přízvuk? Nebo alespoň jižanský? Jakýkoli. Jak je možné, že z jeho hlasu nedokáže ani přibližně určit, odkud vlastně je?

„Tony, řekni mi prosím, že je to celé jen hodně špatný vtip, kterému se teď společně zasmějeme.“

Neodpověděl. Pátravým pohledem se rozhlížel kolem a Shannon v něm náhle neviděla nic, čím by jí připomínal toho něžného, báječného milence, kterým ještě před týdnem byl. Zdá se jí to, nebo jsou jeho rysy skutečně aristokratické. Pokoušela se představit si, co to vlastně znamená. Opravu byla tak bláhová a nechala se svést jeho dokonalým šarmem a bezelstným úsměvem?

Jako by nestačilo, že přistoupila na to, že si něco začne s bohatým chlápem, o kterém vůbec nic neví. Úplně stejně, jako tomu bylo s jejím manželem. I ten žil ve světě, o jakém se obyčejným smrtelníkům ani nesní. Až příliš pozdě zjistila, že všechny své peníze má z podvodů a spolupráce s mafii. To ho nakonec stálo život. Je snad Tony dalším pokračováním tohoto špatného seriálu? Důkazem její naivity a bezmezné a nepoučitelné důvěřivosti?

Kdyby neměla Kolbyho, možná by už všechno vzdala. Nolan si ovšem zvolil to nejlehčí řešení. Vzal si život a neohlížel se na ty, které tu po sobě zanechává.

„Odpověz,“ dožadovala se rázně.

„Tady není to nejlepší místo,“ ignoroval její prosbu.

To neznělo dvakrát povzbudivě. Cítila, jak se jí kdesi v břiše usazuje svíravá bolest. „K tomu, abys mi řekl, že je to celé jen nesmysl, který si nějaký novinář vyucul z prstu, mě snad nepotřebuješ tahat někam na konec města?“

Objal ji kolem ramen a přitiskl si ji k sobě. „To ne, ale přesto bych šel někam, kde budeme mít trochu víc soukromí.“

„Ne, chci to slyšet teď a tady,“ trvala na svém a vymanila se z jeho objetí a z dosahu opojné vůně santalového dřeva jeho parfému.

Tony – Antonio – princ Medina – nebo kdo kčertu vlastně je, si ji k sobě znovu přitáhl, tentokrát už mnohem pevněji.

„Shannon, to chceš opravdu mluvit tady, kde na nás každý zírá a hltá, o čem si povídáme? Věř mi, že za chvíli tady ve městě vypukne úplný hon. A ty budeš ta, kterou se budou všichni snažit ulovit.“

Z ničeho nic ji začalo pálit v očích a jídelna jí znovu zmizela v rozmazané mlze. „Dobře, tak tedy pojďme někam, kde nás nikdo nebude rušit. Ještě pořád ale vůbec nic nechápu.“

Couval s ní směrem do kuchyně. Následovala ho zcela automaticky, jako při tanci, nebo když se milovali. Jako omámená vnímala zvonění a vibrování telefonů na stolech jídelny. To se snad opravdu celý svět zbláznil? Nebo se na Galveston snáší ničující hurikán?

Nikdo se na ně nepodíval přímo, ale z útržků konverzace bylo zřejmé, že všichni mluví o Tony a o jeho *číšníci*. O ní.

Tony se zatvářil nespokojeně. „Tady to asi nepůjde. Musíme zmizet z restaurace.“

Zamířil k zadnímu východu a jí nezbylo, než ho opět následovat, protože ji ani na okamžik nepustil ze svého sevření.

Venku mu tvář ozářilo podzimní texaské slunce a ještě zdůraznilo ostře řezané rysy jeho opálené tváře. Tony jí vždy připadal exoticky krásný, jako by zcela určitě pocházel z úplně jiných končin, než je Severní Amerika. Takových přistěhovalců jsou ale Spojené státy plné. Neměla tedy důvod mu nevěřit, když jí vyprávěl historku o mrtvých rodičích, kteří do Států

emigrovali odněkud z Venezuely. Zde si založili malou účetní firmu, ale posléze zahynuli při autonehodě ještě dřív, než Tony dokončil vysokou. Přišlo jí sympatické, že mají alespoň něco společného.

Tento pocit však bral rychle za své. Co může mít společného s princem z nějakého obskurního ostrovního království? Jedině to, pomyslela si bolestně, že si jejich těla rozumí tak, jako by si byla vzájemně souzena.

„Musím přece šéfovi říct, že odcházím,“ bránila se. „Nemůžu si dovolit o tohle místo přijít.“ Večerní směny nabízely nejlepší spropitné a Shannon opravdu potřebovala každý dolar. Lepší práci ve městě nesežene. V celé zemi je krize a školy krátí své výukové programy. Naději, že by si ve městě našla nějaké soukromé studenty, které by mohla učit na hoboj, ji už dávno opustila, i když stále neúnavně pročítala inzeráty v novinách.

„Nezapomínej, že majitel podniku je můj přítel. Nemáš se čeho bát.“ Stiskl tlačítko dálkového ovládání a zámky jeho vozu tiše cvakly.

„Jistě, jak bych mohla zapomenout. Máš přece své konexe. Jen by mě zajímalo, kde všude,“ odpověděla a potlačila nutkání se hystericky zasmát.

Bude se však moci do restaurace vůbec vrátit, pokud se ukáže, že všechny ty zvěsti o Tonyho původu jsou pravda? Měla štěstí, že ji Vernon tenkrát po smrti jejího muže vůbec zaměstnal. Policie ji sice nikdy neobvinila, ale přesto si mnozí lidé ve městě nadále mysleli, že o podvodech svého muže musela přinejmenším vědět. Bohužel, neproběhl ani soud, který by jí umožnil se ke všemu vyjádřit. Vyšetřující soudce propustil jejího muže na kauci a Nolan si ještě téhož dne vzal život. Jasnější signál o své vině ale vyslat nemohl.

Tony najednou zaklel jako nějaký námořník

v nejhorší přístavní krčmě. Takto ho doopravdy neznala. Rozhlédla se kolem, ale nic podezřelého nespatri-la. Pak ale zaslechla hlasité dupání mnoha nohou a již vzápětí se za nejbližším rohem objevila dychtivý hlouček reportérů s mikrofony, fotoaparáty a kamerami.

Tony znovu zaklel a rychle otevřel dveře svého zaparkovaného obřího terénního Cadillacu Escalade. Uchopil ji do náručí a zvedl ji ze země stejně lehce, jako by nevážila víc než podnos s předkrmy, které ještě před chvílí roznášela v restauraci. Potom rychle oběhl vůz a zabouchl dveře na své straně těsně předtím, než k nim dorazila zadýchaná smečka novinářů. Jejich pěsti ihned zabušily na tmavá, neprůhledná okna vozu. Zámky znovu tiše cvakly. Shannon se s úlevou schoulila do sedadla.

Mohutný vůz se kolébal pod náporem davu. Tony stiskl zapalování a zařadil zpátečku. Srdce jí bušilo jako na poplach. Jestli je tohle život bohatých a slavných, nechce s ním mít naprosto nic společného.

Tony lehce couvl a zařadil rychlost. Pomalu, ale nezadržitelně se rozjížděl a nabíral rychlost. Lidé navěšení na voze se rychle pouštěli, jeden z reportérů dokonce upadl, ale zdálo se, že se nikomu nic nestalo.

Shannon si snad vůbec poprvé uvědomila, že Tony umí hrát hodně tvrdě. To by si měla dobře zapamatovat.

Projížděl historickou částí města a udržoval rychlost těsně nad povoleným limitem. Restaurace a s ní i jejich pronásledovatelé zmizeli kdesi v dáli. Shannon se pomalu uklidňovala, ale ještě stále téměř křečovitě svírala oběma rukama okraje pohodlné kožené sedačky. Tony, na druhé straně, působil naprosto klidným, nevzrušeným dojmem. Jako by snad podobné situace zažíval třikrát denně.

Jeho ruce sebejistě spočívaly na volantě a z rukávů

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Nezištný ochránce?.

Pokud se Vám ukáзка líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.